

”Föredöme i kärlek och enhet”

2015-12-27 kl.9.30

Luk 2:41-52

Heliga Familjens söndag (C)

Det är inte lätt att se Jesus, Maria och Josef som ett föredöme för våra familjer. Den Heliga familjen var ju **inte någon normalfamilj**. Det fanns en kris redan under förlovningen: Maria väntade barn före äktenskapet, Josef blev besviken och ville säga upp förlovningen, en ängel fick ingripa för att rädda äktenskapet. Paret hade aldrig några sexuella relationer fast de var gifta. Också de yttre omständigheterna var belastande: Barnet föddes varken på BB eller hemma utan i ett eländigt stall. Föräldrarna med spädbarnet fick hals över huvud fly till utlandet, precis som så många familjer från Syrien och Irak är tvungna till i vår tid. Först efter några år vågade flyktingarna återvända till hemstaden Nasaret. Jesus förblev deras enda barn. Det som i dagens evangelium berättas är att han en gång som tolvåring åstadkom mycket bekymmer när han utan föräldrarnas vetskap stannade i Jerusalem. En pojkes olydnad gentemot föräldrarna, en konflikt mellan generationerna.– Hur kan då våra familjer ha den Heliga familjen som ett föredöme?

Kanske hjälper oss en mening ur dagens kollektbön: ”Låt vårt liv **tillsammans mogna i kärlek och enhet.**” Den Heliga familjen med Jesus, Maria och Josef hade visserligen yttre problem och inre konflikter. Men de uthärdade svårigheterna med tålmod. De lyssnade på varandra med respekt och kunde så lösa konflikterna. Som djupt troende visste de att Gud höll sin barmhärtige hand över dem. De var övertygade om att Guds (ibland obegripliga) vilja var det bästa för dem. Det sägs speciellt om Josef att han lät sig ledas genom drömmar. Genom dem gav Gud honom information, varning och råd. Josef lyssnade till den inre rösten och följde den. Hans lyhördhet gentemot Gud hjälpte honom att övervinna den inre konflikten med Maria. Så mognade de båda i kärlek och enhet.

Evangelierna berättar ingenting om relationen och kommunikationen mellan Maria och Josef. Bibeln är inte intresserad av sådana biografiska detaljer. Vi kan dock förutsätta att de båda pratade mycket med varandra och funderade gemensamt vad de skulle göra. Jesus måste ha vuxit upp i en familjeatmosfär av öppenhet, respekt och kärlek. Han själv förverkligade ju dessa dygder på ett fullkomligt sätt. Alla tre visste om varandras speciella kallelse och främjade den.

Det finns många kloka förslag hur man kunde åstadkomma ett bättre familjeliv. I Nya Testamentet möter vi goda råd, både några som är tidsbundna och förlegade och andra som hela tiden är aktuella. Vi kunde lägga till det som står i familjetidskrifter eller böcker, t.ex. att ta sig tid för varandra, att umgås, att fira fester, att leka, att samtala och lyssna mycket, att respektera olikheter, att ha tålmod med den andres ofullkomlighet osv. Alltid bör vi kristna dock **be** för varandra och alltid ska vi **tacka** Gud för det goda som finns i varenda familj. Att tillsammans **mogna i kärlek och enhet** är ett stort önskemål för varje familj, ett barmhärtighetens program.

På något sätt bär ju varje familj heliga drag av **Trefaldigheten**: Faderns och Sonens kärlek och enhet i den Helige Ande.